

ECHO

8. březen

MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN

Naši lásku, úctu
a poděkování vám ženám.

Brněnský odborný seminář: My, EU, NATO – jak dál?

16. března 2019 • 10.⁰⁰ – 16.⁰⁰ hodin

Křenová 67, Brno

Vystupujícími konference jsou:

- prof. PhDr. Oskar Krejčí, CSc. (politolog)
- PhDr. Mgr. Luboš Blaha, PhD. (posl. slov. parlam.)
- doc. Radim Valenčík, CSc. (ekonom)
- Ing. Jaroslav Štefec, CSc (bezpeč. analytik)
- PhDr. Josef Skála, CSc. (marxista na volné noze)
- RSDr. Karel Klimša (zakladatel Vratimovského odborného semináře)
- Dagmar Švendová, BA, LL.M. (koordinátorka transform! europe)
- Andrej Bóna (místopředs. Strany dem. socialismu)

Uvádí: Ing. Václav Fišer

Pořádá: MěV KSČM v Brně ve spolupráci se Společností pro evropský dialog z.s. a s podporou transform! europe • Účastnický poplatek 100 Kč

Komise ideově-výchovné práce

MěV KSČM v Brně

srdečně zve na

DISKUSNÍ ČTVRTEK,

který se uskuteční

21. března 2019 v 17 h na MěV KSČM
v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma:

Fašizující tendence ve společnosti

Úvodní slovo: RNDr. Jozef Mečiar,
politický geograf, VŠ učitel

Proč půjdu k volbám

Možná se někomu tyto řádky budou zdát předčasné. Ano, jsou tady příliš brzy, když si uvědomíme, že volby do Evropského parlamentu se uskuteční až 24. a 25. května. Podle mne je však na místě už se jimi zabývat.

Jsem dalek toho, abych si myslel, že běžný (ale současně zodpovědný) volič si bude, v zájmu uvědomění si důležitosti těchto voleb, shánět volební programy všech stran a hnutí (já osobně si vystačím s tím našim), které se těchto voleb zúčastní. Jsem si totiž vědom skutečnosti, že volební programy běžný volič nechte a k volbám přistupuje především na základě svého politického přesvědčení, či se řídí hlasem svého srdce. Proto dnes čtenářům nabízím svůj pohled na účast v evropských volbách.

Pokud začnu šířeji, což považuji za nutné východisko, je třeba vnímat, co se dnes ve světě a pochopitelně i v Evropě děje. Z tohoto pohledu, pochopitelně s přihlédnutím k naší domácí scéně, je zřejmé, že v novém Evropském parlamentu výrazně posílí pravice. To mne nemůže nechat v klidu, a už vůbec ne si říct, dobrá, pak nemá smysl, abych k volbám chodil. (Dokončení na straně 2)

MěV KSČM v Brně

Vás zve na

CELOMĚSTSKÉ SHROMÁŽDĚNÍ OBČANŮ

u příležitosti 80. výr. okupace Československé republiky nacistickým Německem a konce tzv. Druhé republiky.

Cílem shromáždění je připomínka této události a jejího významu pro další vývoj událostí nejen na území Československa i z pohledu poválečného rozvoje. Současně si připomeneme, jaká poučení z těchto událostí vyplývají i pro dnešek.

Program: Hymna ČR • Hlavní projev • Vystoupení hostů • Závěr, hymna ČR

KDY: 16. března 2019 v 9.10 hodin

KDE: Brno, před budovou KSČM Křenová 67

K jednání mimořádné konference KSČM v Brně

V sobotu 23. února se sešlo 54 delegátek a delegátů brněnských stranických organizací na 1. jednání mimořádné městské konference. Jejich cílem bylo projednat návrhy a náměty brněnských komunistů týkající se některých základních otázek vnitřního života strany, o kterých bude v dubnu jednat celostraničná konference, a přispět tak svým dílem k samotné obsahové přípravě dokumentů, které budou této konferenci předloženy k projednání.

Jednalo se o tři obsahové bloky: návrhy změn řízení a organizační struktury, návrhy týkající se změn v dokumentech KSČM k řízení ekonomiky strany a návrhy změn Stanov KSČM.

Delegátům byla předložena celá řada podkladových materiálů, které vycházely i z jednání a závěrů členských schůzí ZO, jež se uskutečnily na konci loňského roku. Po uvedení jednotlivých dokumentů předsedou MěV s. Martinem Říhou se k problematice vyjádřilo celkem 18 delegátek a delegátů, mezi nimi i 1. místopředseda ÚV KSČM s. Petr Šimůnek. Ve svém vystoupení se

věnoval například otázkám odborného zázemí, především však problematice změn stanov. Uvedl, že půjde o delší proces, návrhy změn budou variantně předloženy jednání ÚV. Očekává se, že celostátní konference provede pouze nutné změny článků týkající se voleb a fungování Ústředního výboru. Podrobněji se zabýval také problematikou hospodaření strany, především z hlediska potřeby jejího vícezdrojového financování.

Delegáti zvolili s. Matulku, Duchoně a Boreckého jako své zástupce na březnové jednání rozšířeného zasedání JmKV, které se bude uvedenou problematikou zabývat. Soudruhy Matulku a Říhu pak zvolili delegáty celostraničné konference.

V závěru jednání přijala konference stanoviska městské stranické organizace k jednotlivým projednaným okruhům problematiky. Konstatovala rovněž absolutní absenci ekonomických dokumentů ze strany ÚV. Tato stanoviska včetně konkrétních námětů a připomínek z diskuse byla již předána k využití krajskému i ústřednímu výboru.

Aleš Růčka

Proč půjdu k volbám

(Dokončení ze strany 1)

Při druhém – domácím – pohledu na svou na svou ve volbách se nemohu vyhnout skutečnosti, že více než 2/3 občanů má výhrady či je přímo proti našemu členství v EU. Svědčí o tom i účast v minulých volbách, která činila pouhých 18,2%. Myslet si, že by letos mohla být vyšší je po zkušenostech naší republiky za uplynulých 5 let skutečně hloupé. Z takové pohledu mi tedy vyplývá jasný závěr: Bude jenom rozumné přidat se na stranu oněch 81,8% voličů, kteří před 5 lety svého volebního práva záměrně nevyužili. Nyní však vstupuje na scénu ono pověstné **ale**. Pokud se mi EU nelíbí již dnes, jak se mi bude líbit až bude výrazně pravicová? Uvědomuji si, že jako levicový volič, stejně jako celá řada dalších občanů levicového smýšlení (vždyť rozhodně nejsem sám), musím udělat vše pro to, aby se vítězství pravice nestalo tak výrazným, že by jí umožňovalo diktovat, a to nejen Evropě, své soukromé zájmy v duchu svého loutkového podřízení se globální moci. Z toho tedy pro mne vyplývá nezvratný závěr: K těmto volbám prostě musím jít!

Vzápětí však narážím na další problém. Jak mohu jít k volbám, když EU skutečně nemám rád, nesouhlasím s rozhodnutími nikým nevolených evropských

úředníků, kteří mi zcela zbytečně komplikují život a EU samotnou bych nejráději zrušil, nebo bych z ní alespoň, po vzoru Velké Británie, vystoupil. Opět je zde **ale**. K vystoupení z EU není dnes u nás politická vůle (vzpomeňme třeba anabázi kolem projednávání návrhů na schválení všeobecného referenda v Poslanecké sněmovně). A zrušit EU prostě nedokážu. Volby jsou však již v květnu. I tady, a snad právě proto, mi vychází jediný závěr: k těm volbám jít musím. Musím k nim jít proto, aby vítězství pravice nebylo až tak výrazné. Aby v EP měla své zastoupení i levice. Jen prostřednictvím levicových poslanců lze například zabránit sankcím vůči mé republice, je přece známým faktem, že pro tyto sankce často hlasují i naši pravicoví poslanci. Levicoví poslanci, kteří budou upozorňovat a tlačit na potřebné změny. Aby EU opět byla takovou, jakou byla, když jsme se v referendu rozhodli, že se vstupem do ní skutečně staneme součástí Evropy – Evropy suverénních rovnoprávných států.

Můj závěr:

Pokud nepůjdu k volbám, nebude tam můj zástupce bránící mé zájmy. Pak se jen mohu koukat, co si „Evropa“ v můj neprospěch dále vymyslí. A také na to mohu nadávat, což je tak všechno.

Aleš Růčka

PŘÍPRAVA PŘESTAVBY ŽUB POKRAČUJE V NOVÉ SESTAVĚ

Další jednání členů řídicího výboru pro přestavbu Železničního uzlu Brno se konalo na Ministerstvu dopravy ČR. Představilo se na něm nové vedení města Brna. Zároveň bylo potvrzeno, že všechny zúčastněné strany, tedy Ministerstvo dopravy ČR, Správa železniční dopravní cesty, Státní fond dopravní infrastruktury, město Brno i Jihomoravský kraj jednoznačně potvrzují společnou ambici pokračovat v přípravě této stavby. A to ve variantě, kterou schválila centrální komise Ministerstva dopravy ČR, tedy ve variantě Ab.

„Jsem moc ráda, jakým směrem se jednání o Železničním uzlu Brno vyvíjí. Pro další rozvoj Brna je to zásadní dopravní projekt a je skvělé, že na budoucí podobě jeho umístění panuje po letech dohadů mezi dotčenými subjekty jednoznačná shoda. Jsem potěšena jednotným postupem s Jihomoravským krajem, jakož i zřejmou podporou státu. Těší mě, jak setkání členů řídicího výboru proběhlo, a myslím si, že dalo prostor k mnohem užší spolupráci v přípravách. Doufám, že už brzy začne projekt získávat konkrétnější obrysy a budeme se postupně blížit k jeho realizaci,“ uvedla primátorka města Brna **Markéta Vaňková**.

V návaznosti na vydané územní rozhodnutí se ze strany SŽDC již připravuje rozdělení celého

uzlu na jednotlivé stavby, diskutovala se rovněž otázka přístupu k architektonickému vzhledu osobního nádraží i přednádraží, stejně tak další postup v přípravě Severojižního kolejevého diametru. Bylo dohodnuto, že mezi jednotlivými aktéry bude podepsáno memorandum, které vymezí směr a přístup k další vzájemné spolupráci na tomto velmi důležitém dopravním projektu.

“Vítáme každý posun v této záležitosti. Posunuje to Brno do role významné evropské metropole. Jen nás mrzí, že po prohraných komunálních volbách nemůžeme také přispět svými zkušenostmi k co nejlhůdší přípravě a následné realizaci přestavby ŽUB,“ poznamenal předseda městské organizace KSČM v Brně **Martin Říha**. (vž)

Jihomoravská nezaměstnanost opět přes čtyři procenta

Nezaměstnanost v Jihomoravském kraji za leden 2019 mírně povyroستla a překročila čtyři procenta praceschopných obyvatel přihlášených na úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání.

Zaevidovalo se 33 768 žadatelů (4,07 procentní nezaměstnanost), což je o 4915 osob méně, než za leden v uplynulém roce. Podle statistiků nynější situace je obvyklý zimní nárůst nezaměstnanosti v souvislosti s přerušením sezónních prací přes zimu. Nejvíce uchazečů o práci je v jižních převážně zemědělských okresech na Znojemsku (přes šest procent, 5178 osob bez místa) a Hodonínsku (přes 5 procent, 6051 osob). V Brně se zaevidovalo na úřadu práce skoro 11 800 osob, třeba aktuálně z právě tlumené výroby traktorů v Zetoru kvůli malému odbytu zboží.

Hodně lidí akutně shání nové zaměstnání třeba i nástupem na rekvalifikaci. Jiné osoby jsou v evidenci desítky let, tu dobu nikde nepracovaly, už ztratily pracovní návyky, pracovat nechťejí a zatím si vystačí se sociálními dávkami. Jiní zaevidovaní na sociální podpoře mají utajené zaměstnání v tzv. šedé ekonomice. Poptávka na trhu práce je po kvalifikovaných lidech. Např. na příhranič-

ním Znojemsku je v evidenci ÚP přes tisíc volných pracovních míst, z toho 277 na posty řemeslníků a opravářů nebo 271 míst pro obsluhy strojů a zařízení nebo montéry. (vž)

Paní učitelka se ptá dětí, jak si představují Evropskou unii.

Přihlásí se František a říká: „Já si představuji Evropskou unii jako mrakodrap. Představte si obrovský mrakodrap na velikánských pevných základech. Přejde zemětřesení, mrakodrap se chvěje, ale stále pevně stojí na svém místě.“

Učitelka: „Výborně, Františku, piši velkou jedničku s hvězdičkou!“

Přihlásí se Anička: „Já si Evropskou unii představuji jako strom. Představte si velikánský strom, který má široké pevné kořeny. Vtr fouká, strom se ohýbá, ale stále pevně stojí na svém místě.“

Učitelka: „Výborně, Aničko, piši velkou jedničku s hvězdičkou!“

Přihlásí se Pepíček: „Já si představuji Evropskou unii jako loď na rozbouřeném moři. Představte si dvacetimetrové vlny, dešť a víchřici. Lidem je blbě, blížou, ale vystoupit nemůžou!“

V nadcházejících eurovolbách udělejme vše pro to, ať na kapitánském můstku vyměníme ne-schopné lodivody za naše levicové kandidáty!

Z brownfieldu tepláren nová čtvrť

Rekordní zájem přilákala v Brně mezinárodní otevřená architektonická ideová soutěž na budoucí podobu tzv. chytré čtvrti Špitálka.

Dvacet sedm návrhů dorazilo před uzávěrkou v pondělí 21. ledna do Kanceláře architekta města Brna (KAM). Návrhy hodnotí odborná porota, která z nich vybere nejlepší řešení. Poté KAM výsledky představí veřejnosti.

Soutěž má přinést řešení na proměnu západní části nevyužívaného areálu brněnských tepláren. Území má rozlohu téměř dvacet pět hektarů. Město tam plánuje postavit novou čtvrť, která nabídne bydlení, ale také zázemí pro služby a nové pracovní příležitosti. Úkolem soutěžících bylo navrhnout podobu nové čtvrti a současně zohlednit principy „chytrého města.“ To znamená využít moderní technologie tak, aby nová čtvrť byla šetrná k životnímu prostředí a energeticky soběstačná.

Vítězný návrh radní použijí pro zadání územní studie, která bude následně použita pro změnu Územního plánu města Brna a pro samotnou výstavbu a oživení této části města. Cílem je zároveň odzkoušet nové technologie a inovativní přístupy, které by se následně mohly rozšířit i do zbytku Brna. Špitálka by tak mohla sloužit jako vzor pro další výstavbu.

Projekt Špitálka je součástí rozsáhlého evropského projektu RUGGEDISED, jehož cílem je za-

vádění inovativních technologií a přístupů pro rozvoj městských čtvrtí. Mezi taková chytrá řešení patří využití energie z odpadních vod, systém chytrého parkování, který řidičům umožní rychleji najít volná místa, nebo inteligentní pouliční osvětlení, které reaguje na míru světla a pohyb, a řada dalších. Brno na projektu spolupracuje s pěti evropskými městy – holandským Rotterdamem, skotským Glasgow, švédskou Umeou, polským Gdaňskem a italskou Parmou.

Mezinárodní soutěž na proměnu Špitálky přilákala ve dvouleté historii KAM největší množství účastníků. Dosavadní prvenství zatím držela soutěž, ve které architekti hledali řešení areálu brněnského výstaviště. V roce 2017 odevzdalo návrhy hned dvacet týmů z celého světa – například z Japonska, Polska nebo Itálie. Se všemi sedmi soutěžemi pořádanými KAM se zároveň může od 14. února veřejnost seznámit na výstavě v brněnském Urban centru ve Staré radnici. Svě místo tam bude mít i Špitálka, kde se lidé dozví podrobnosti jak o zadání soutěže, tak o historii tohoto bývalého průmyslového areálu.

„Jsme rádi, že se tato území začínají revitalizovat. Věříme, že touto cestou přibudou nové byty pro mladé lidi. Je to ta správná cesta,“ poznamenal **Martin Říha**, předseda Městského výboru KSČM v Brně. (vž)

Úrazová nemocnice se rozroste

Úrazová nemocnice v majetku města se chystá na přístavbu nového velkého nemocničního pavilonu. K tomu mají brněnští zastupitelé schválit zahájení procesu pořízení změny Územního plánu města Brna v Městské části Brno-střed, a to zkráceným způsobem.

Odbor územního plánování a rozvoje magistrátu připravil podklady. Změna strategické plánovací dokumentace města v této lokalitě zvané Ponava by měla být hotová do jednoho roku. Orgány ochrany přírody a krajského úřadu vyloučily ve svých stanoviscích významný vliv stavby na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast a neměly problém v posuzování z hlediska vlivů na životní prostředí. Součástí návrhu této změny proto nebude vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

Nový pavilon vyrostе v areálu nemocnice na místě současného parkoviště. Jeho součástí budou

nové operační sály, centrální sterilizace, heliport a také parkoviště. Objekt bude mít osm podlaží. V 5. až 7. podlaží bude sedm operačních sálů oddělení ARO a JIP. Pro tato oddělení vznikne také 26 lůžek. V posledním podlaží má mít nemocnice centrální sterilizaci a technické zázemí. Součástí budovy budou i čtyři patra parkovacího domu o kapacitě pro 160 vozidel, která vyřeší zrušená místa na pozemním parkovišti. Zvýší se tak počet míst pro auta pacientů a návštěv. Předpokládané investiční náklady na stavbu nového pavilonu a jeho vybavení činí necelých 463 milionů Kč bez DPH. (vž)

Prezidenti jsou škodná, jdeme na ně!

Po tom francouzském jdou žluté vesty, nespojené s jeho vládnutím. Stačil uzavřít strategické partnerství s Merkelovou o užší spolupráci i s požadavkem, aby se Německo stalo stálým členem Rady bezpečnosti OSN. Oba státníci navázali na podobnou dohodu de Gaulla s Adenauerm z roku 1963.

Již několik týdnů probíhají velké demonstrace pro i proti prezidentovi Venezuely Madurovi. Předseda parlamentu, frontman opozice, se prohlásil prezidentem Venezuela a Trump spěchal ho v této funkci uznat. A za Trumpem poslušně zástup několika latinsko-amerických a evropských zemí včetně České republiky (tzv. *banánové republiky*) a prezident Zeman ho dokonce pozval na návštěvu nikoliv k sobě, ale v plné parádě jako jiné státníky odjinud. Jde vskutku o další příklad pojetí demokracie k zemi oplývající ropou, o kterou jde především. Možná náš prezident uvažuje jako prognostik, pokud jde o další vývoj ve Venezuele.

Američtí geologové letí do Venezuely hledat ropu.

A proti našemu prezidentovi je zaměřeno vysílání veřejnoprávní televize. V lednu nebylo zpravodajství, ve kterém by nešlo o ohrožování nestrané justice od prezidenta republiky a jeho kancléře. Europoslanec Jiří Pospíšil dokonce mluvil o spáchání trestného činu. Až sněmovní podvýbor pro justici dospěl k závěru, že justice nebyla ohrožena jednáním prezidenta a jeho kancléře se soudci.

Ale skupina senátorů přesto chystá obžalobu prezidenta za hrubé porušení Ústavy. Klub pro liberální demokracii – Sen 21 se chce vrátit i k mi-

nulým 20 prezidentovým skutkům. Vyberou jich asi deset, popíší je k projednání. Klub senátorů KDU-ČSL nabídl pomoc v této věci, klub ODS podstatně narušení našeho právního systému v postojích prezidenta nespátřuje. Zato neúspěšný prezidentský kandidát Drahoš nemůže Miloši Zemanovi přijít na jméno, ale nevyjádřilo se, zda bude příště kandidovat na prezidenta republiky. To předseda zahraničního výboru Senátu Pavel Fischer má jasno. V pořadu u Jílkové 31. ledna a v Deniku 2. února 2019 uvedl, že pracuje na tom, aby byl za 4 roky připraven kandidovat. Nejde prý o mobily, ale o působení čínských firem u nás vůbec, o to, jak Číňané vůbec ovlivňují vývoj u nás, lidé ze země, kde vládne komunistická strana vedená kdysi největším masovým vrahem ve světě, velkým Mao Ce-tungem. A hraje se tady o budoucnost ČR a mluvíme-li dnes o penězích, za 20 let tu bude bída, protože bohatí se odsud odstěhují. Dodal, že premiér rozdává peníze na spotřebu a až skončí konjunktura a přijde hubenější období, nebudou na tohle všechno peníze.

Senátor Pavel Fischer žije někde jinde. Většina pořadů v televizi, filmy a seriály nejsou ruské nebo čínské. Rusové nebo Číňané nepřipravili hromady červených karet na shromáždění proti prezidentovi, ani bílé destičky Demisi proti premiérovi, jejich velvyslanci nebyli na Národní třídě 17. listopadu 2018. A do Moskvy nebo do Pekingu nejezdí ministři, zákonodárci, redaktori a bůhví kdo ještě na školení, stáže, odbornou praxi, jak jednat a hlavně rozšiřovat tu jedinou správnou a pravdivou informaci pro politické školení obyvatelstva České republiky. A ono to funguje, dost představitelů našeho politického života se naučilo říkat Ano, pane, jak si přejete.

V rámci Antizemanismu vynikl rektor Masarykovy univerzity v Brně Tomáš Bek. U příležitosti 100. výročí založení univerzity pozval slovenského prezidenta a pocítil ho medailí k uvedenému výročí. Žády se tak obrátil k našemu prezidentovi republiky. A ještě slovenského prezidenta nechal besedovat se studenty, což před lety Miloši Zemanovi neumožnil. Vskutku Demokrat až na půdu! Však na shromáždění se usmíval blahem další Demokrat, rektor Univerzity Karlovy v Praze.

Jak ubohé, neskutečné!

Karel Janiš

Smutné výročí dějin Československa

15. března 1939 – před 80 lety – přestalo Československo existovat. Hitlerovská vojska obsadila zbytek Čech, Moravy a Slezska existující po Mnichovu 1938. 16. března vznikl Protektorát Čechy a Morava jako součást Velkoněmecké říše. A to již od 14. března existoval tzv. Slovenský štát po dohodě Hitlera s Tisem.

Již v noci na 15. března byly z příkazu štábu v brněnském Německém domě obsazeny budovy zemského úřadu, policejního ředitelství a městské správy. Dr. Karl Schwabe se stal policejním ředitelem a další nacist, Oskar Judex, brněnským starostou. Na 800 úředníků bylo propuštěno. Spolu s vojáky wehrmachtu přijeli do Brna ti nejhorší – příslušníci tajné státní policie pod nám známým jménem gestapo. Shodou okolností vydal Archiv města Brna a Moravské zemské muzeum publikaci pod názvem Brněnské GESTAPO 1939-1945 a v ní jsou uvedeny málo známé údaje o nich. Na poradě vedoucího gestapa ve Vídni 14. března 1939 sdělil skupině svých podřízených, že byli vybráni pro důležitou operaci, která proběhne mimo Vídeň. Dozvěděli se, že si mají vzít jídlo na tři dny, prádlo na tři týdny a oblečí si černé uniformy SS. Současně dostali zálohu ve výši 100 říšských marek. Cíl cesty jim nebyl sdělen. Okolo třetí hodiny ranní 15. března celá skupina vyrazila v osobních automobilech k česko-slovenské hranici a mezitím se dozvěděli o obsazení českých zemí kolegy z wehrmachtu. Ve Vídni se k nim připojilo asi 30 mužů gestapa ze Stuttgartu. V 7.30 byli ve Znojmě, v 11.00 byli v Pohořelicích a po 13.00 hod. byli před budovou policejního ředitelství na Palackého třídě. Byli zde již pro ně obsazeni kanceláře. Podle našich údajů jich bylo asi 120. A ihned se dali do svého zločinného počínání. Podle seznamu pozatýkali desítky brněnských Židů a ubytovali se v jejich bytech. Brzy dostali budovu zemské školní rady na Mozartově ulici a po zákazu českých vysokých škol v listopadu 1939 zabrali budovu právnické fakulty na Veveří ulici a Kounicovy koleje vysokoškoláků jako vyšetřovny odbojářů a konce jejich života na popravišti. Brněnští Němci šílili radostí nad příchodem hitlerovských vojáků, vyzdobili mnoho domů a bytů prapory s hákovým křížem. Šedé uniformy měly odpoledne volno a v obchodech s potravinami,

s masnými výrobky a zákusky se jim dařilo vzhledem ke kursu marky k naší koruně. Někteří večer již byli méně bojeschopní. Ale to hlavní ještě přišlo.

17. března přijel do Brna zvláštním vlakem za doprovodu několika generálů a za nepředstavitelných bezpečnostních opatření sám Adolf Hitler. Přijel na brněnské nádraží a jeho auto v koloně ostatních se těžko prodíralo na brněnskou radnici. Jásot nebral konce a trvalo dlouho, než pozdravil hlavu na hlavě z brněnských Němců. Jen těžko se z náměstí před radnicí Hitler dostával zpátky. Jásot, potlesk, potřásání rukou nepřestávaly. Po odjezdu Hitlera Němky rozdávaly „podvyživeným“ německým dětem guláš, což byla předem připravená pastva pro kameramany z Vídně. Pochopitelně se přiživili i ostatní dospělí „chudáci“, jak bývá zvykem.

Mám osobní vzpomínku. Učitelé nám přišli říct, co se stalo. Většinou těžko hledali slova, jen těžko přemáhali vztek, beznaděj, co bude dál a co je možné dělat. Mnohé učitelky nemluvily, brečely. Poslali nás domů. Byl jsem v třetí obecné na Vranovské 17. Šel jsem domů po Tišnovské ulici a několikrát jsem se zastavil, zda jdu správně domů. Na té ulici žilo tehdy mnoho Němců, podle toho to vypadalo – až na výjimky prapory s hákovým křížem, radostná volání, řev a jásot.

Karel Janiš

**Jihomoravská krajská rada
Klubu českého pohraničí, z. s.**

POZVÁNKA

na celostátní odbornou konferenci na téma

„NATO a jeho současná role ve světě“,

kteřá se koná v **sobotu dne 6. dubna 2019** od 9:30 do 14 hodin v Brně, Křenová 67.

Zahájení a úvodní slovo Miroslav Vlašín,
předseda Jihomoravské KR KČP

Úvodní referát:

doc. PhDr. **Miroslav GREBENÍČEK**, CSc.,
KSČM, poslanec PS PČR, historik.

Ing. **Kateřina KONEČNÁ**, KSČM, poslankyně
EP, místopředsdkyně ÚV KSČM

15. března 1939 obsadila hitlerovská vojska tu část Čech, Moravy a Slezska, která po Mnichovu 1938 zůstala Československu. 16. března 1939 vznikl Protektorát Čechy a Morava a osudy jeho obyvatel určoval říšský protektor. Bez jeho souhlasu protektorátní vláda a státní prezident Emil Hácha nemohli rozhodovat.

Chartisté 77 snili o likvidaci obou vojensko-politických seskupení – NATO i Varšavské smlouvy. Jiří Dienstbier a zejména Václav Havel o tom několikrát hovořili.

Jaká byla skutečnost?

25. února 1991 na jednání Politického poradního výboru Varšavské smlouvy v Budapešti byly zrušeny Výbor ministrů zahraničí, Výbor ministrů obrany, Vojenská rada Spojených ozbrojených sil a Protokol o vytvoření Spojeného velení ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy. A 1. července 1991 zasedal v Praze Politický poradní výbor a jeho členové podepsali Protokol o rozpuštění Varšavské smlouvy. Byli to Václav Havel, Lech Walesa, József Antall, Gennadij Janačev, Željko Želez a Ion Iliescu za ČSSR, Polsko, Maďarsko, SSSR, Bulharsko, Rumunsko. Několik dnů před touto událostí – 28. června 1991 – byl generálem Rudolfem Ducháčkem a Eduardem Vorobjevem podepsán Protokol o ukončení odsunu sovětských vojsk z našeho území. Postupně odešlo 73 500 vojáků základní služby, 18 000 důstojníků, 44 300 občanských zaměstnanců a rodinných příslušníků. Odsunuto bylo 1 120 tanků, 2 505 bojových vozidel pěchoty a obrněných transportérů, 173 vrtulníků, 103 letadel, 94 824 tun munice. Bylo vypraveno 32 000 vagonů. Po odletu generála Vorobjova na sovětském velvyslanectví zůstalo 25 expertů k dořešení problémů spojených s pohybem a odsunem sovětských vojsk.

Časopis Historie a vojenství č. 3/2018 uveřejnil obsáhlou stať Prokopa Tomka Úřad zmocnění vlády ČSSR pro záležitosti dočasného pobytu sovětských vojsk v ČSSR 1968-1990. Je věnována vzniku Úřadu, jeho agendě, jednáním s představiteli Střední skupiny sovětských vojsk i s naší vládou. Funkci zmocněnce postupně vykonali generálové Martin Korbela, Otakar Rytíř, Josef Turossík, Karel Rusov, Emil Liška a Rudolf Ducháček. Veliteli Střední skupiny sovětských vojsk byli generálové Majorov, Těmiščev, Suchorukov, Jazov, Borisov, Jermakov, Vorobjov (uvádím bez

křesťanů a dalších jmen). Právě s nimi jednali naši zmocněnci nebo jejich zástupci, jednání byla i na úrovni našich představitelů vlád a prezidentů s veliteli Střední skupiny sovětských vojsk. Agenda zmocněnce se týkala dopravních nehod sovětských vojáků a vyřizování žádostí o náhrady škod na zdraví a majetku. Ale šlo i o další problémy související s pobytom sovětských vojsk u nás.

Zatímco Varšavská smlouva přestala existovat, pokud jde o NATO, nedělo se nic. Jako důvod další existence bývají uváděny války na Balkáně, a to mezi bývalými republikami Jugoslávie v 90. letech, do kterých se NATO aktivně zapojilo např. bombardováním Bělehradu a dalších míst.

A NATO se postupně začínalo rozšiřovat o další země, šlo vesměs o bývalé členy Varšavské smlouvy. A tak **po delším jednání s představiteli NATO byla Česká republika spolu s Polskem a Maďarskem 12. března 1999 přijata do NATO**. Jásot našich politiků, politologů, novinářů nebral tehdy konce. Vrátili jsme se do Evropy. Přesvědčovali nás, že naším vstupem do NATO budeme sdílet, rozhojňovat a společně bránit hodnoty severoamerické civilizace. Především naši armádu čekaly velké změny ve velení, ve výzbroji, v počtu vojáků i důstojníků. Zatím vše bylo koordinováno v těchto věcech s Varšavskou smlouvou a k velkým změnám nedošlo, i když Varšavská smlouva neexistovala. Postupně se naše armáda stala armádou profesionálních vojáků, povinná základní služba byla zrušena, probíhají společné manévry i další akce v rámci NATO. Už tisíce našich vojáků se zúčastnilo misí v zahraničí, což se neobejde bez ztráty jejich životů.

Jako „plnohodnotní“ členové NATO jsme se už za několik dní poprvé stali agresory! Ostudné je, že proti našim jugoslávským bratrům, kteří se agresí statečně bránili - zbraní i vtipem!

„Promiňte, nevěděli jsme, že bylo neviditelné!“

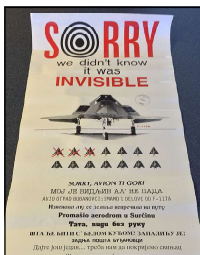

24. března 1999 zahájilo NATO vzdušné útoky na cíle ve Svazové republice Jugoslávie.

INVISIBLE

Těch se zúčastnily stovky letadel operujících ze základen v Itálii, Německu a letadlové lodi USS Theodore Roosevelt umístěné v Jaderském moři. Přemístě našeho území servilně povolil Miloš Zeman!

Jde o zprávu Bezpečnostní informační služby (BIS) za rok 2018, v níž tradičně považuje za největší riziko Rusko a víc poukazuje na působení čínských firem a jejich výrobků u nás, například mobily. I naše vláda se zabývala možností vyměnit je za mobily odjinud (*možná za ty v Číně vyrobené a opatřené logem americké firmy?*).

Ale tentokrát zpráva BIS rozšířila svůj pohled dokonce i na školní výuku dějepisu. Prý SSSR prohrál studenou válku, ale moderní dějiny předkládané ve školách jsou jeho způsobem. Je prý pro-ruským panslovanstvím zasažena výuka českého jazyka, resp. literatury – národní obrození, což tvoří základ pro současné ruské vlivové operace všeho druhu.

Publicista Vilém Barák v Lidových novinách 22. 1. 2019 uvedl, že ruští a čínští agenti využívají to, co učebnice pro děti obsahují a co v nich chybí. A Barák se domnívá, že ČR je v hybridní-studené válce, jejímž cílem je ochromení EU a NATO a výklad dějin představuje jedinečný nástroj, jak dosáhnout přítulnosti k agresorovi a podpořit nepřátelství k jiným národům. Uvádí, že ve vlastivědě pro 5. ročník ZŠ není ani zmínka, co byl zač SSSR, nic o bolševickém převratu v Rusku, o rozpoutání rudého teroru Leninem a o občanské válce a o 10 milionech padlých a zavražděných a o milionu lidí Ruska emigrovaných. Ani věta o společném napadení Polska SSSR s nacistickým Německem 17. září 1939. Děti se nedozvědí o 40 až 70 milionech

mrtvých v letech 1949 až 1974 za vlády „velkého kormidelníka“ Mao Ce-tunga, jenž je stále inspirací pro jedinou povolenou stranu v Číně – komunistickou (*je zbytečné uvádět Barákovy výklady na pravou míru. Ale autor uvedené vlastivědy - František Čapka – si uvědomil, že 11letí by asi těžko chápali události, jak o nich Barák povídá a zejména souvislosti události*). A Barák pokračuje – vadí mu obdiv k husitství, chybí mu střízlivé hodnocení výsledku bitvy na Bílé hoře, nejsme prý smířeni s Rakouskem-Uherskem, které bylo naše,

pokračuje zběsilá obrana Benešových dekretů i vyhnání a díky tomu doutná u nás skryté nepřátelství vůči Německu, což se cizí moci náramně hodí. (*Z Barákova hodnocení minulosti celkově může mít radost*

jedině Bernd Posselt a jeho naši příznivci a ti, kteří za každým keřem vidí ruského nebo čínského špiona. Barákův výklad je příkladem výkladu bez širších souvislostí, souhlasit může prof. Putna, Vl. Kučera z pořadu Historie cz. a další.)

Ředitel BIS Michal Koudelka v Právu 21. ledna 2018 už titulkem BIS nechce přepisovat dějiny o tom marně může veřejnost přesvědčovat. Prý o výuce moderních dějin na českých školách už v roce výzkum České školní inspekce hovořil stejně. Ale BIS nechce říkat, co se má nebo nemá učit (*ale řekla to jasně*). Sociolog a europoslanec za ČSSD Jan Keller v Právu 22. ledna 2019 označil informaci ředitele BIS za bezcennou, o zaměření výuky na školách nese zodpovědnost ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Uvádí 7 ministrů školství, kteří nezabránili tomu, že ruský vliv nebezpečně zasáhl výklad dějin v našich školách. Je zapotřebí intervence tajných služeb, aby učitelé mohli „připravit naše děti, aby se ve stále komplikovanějším světě neztratily“. BIS podle Kellera v žádném případě nechce přepisovat dějiny, zcela jí postačí, pokud budou přepsány v pasážích, na které upozorní (*sarkasticky to lépe nešlo uvést!*).

Stanislav Křeček v Lidových novinách 23. ledna 2019 okamžitě reagoval na Barákův výklad názorem, že promítat dnešní názory do historie není správné. SSSR 17. září 1939 obsadil tzv. Curzonovu linii a válkou s Finskem získal část území, které umožnilo zásobovat a udržet Leningrad (*přece se objevila snaha pravdivě objasnit tehdejší situaci*).

Karel Janiš

Podle nejnovějších průzkumů historie byl údajně Lenin černoš. Zatím je to jen humor z internetu, ale po stém opakování se ze lži stane pravda a BIS zatleská!

Ostatně, když v nejnovějším našem filmu může být Žižka také černý ...

Současná situace v Sýrii

To bylo téma diskusního čtvrtku, který se konal 17. ledna 2019. Úvodní slovo přednesli a na dotazy odpovídali tři účastníci zájezdu do Sýrie pod vedením s. Milana Krajčí (je jedním z kandidátů za KSČM pro volby do Evropského parlamentu). Účastníci Českého mírového hnutí chtěli zjistit skutečnou situaci v Sýrii. (Na fotce účastníci delegace s A. Štofánovou.)

Návštěvu uskutečnili v trvání čtyř dnů. Sešli se se syrským ministrem zahraničí, ministrem kultury, byli přijati i samotným syrským prezidentem. Navštívili syrský parlament, vysokou školu v Damasku a některá syrská města. Návštěva se uskutečnila ve dnech 28. - 31. 10. 2018.

Blízký východ je nerostně značně bohatý, strategicky významný. Západní země z této oblasti vytvořily polokolonie. Jejich cílem bylo realizovat zde své plány, zvláště pak po zániku SSSR (např. intervence USA, zapojení Turecka, svoji úlohu sehrál Izrael atd.). Tak v Sýrii probíhá válečný konflikt. Vojenské úspěchy slaví Sýrie. Konflikt však zatím není vyhrán.

Jaká je tedy situace v Sýrii? Potvrdila se informace o falešných zprávách. ČR sehrála specifickou roli – byla jedinou zemí, která nepřerušila se Sýrií diplomatické vztahy. ČR vyjádřila solidaritu se Sýrií. Je zde podpora ze strany Ruska a Číny. Irán si našel v Sýrii spojence a rozšiřuje svůj vliv také v Iráku. Spousta států od Sýrie odešla, KLDK a Kubánci posílají. Tak Sýrii pomáhají kubánští lékaři, učitelé, technici aj.

20-30 milionů Kurdů žije v několika státech. Jejich spojenci jsou USA, kteří s nimi hrají hru proti Sýrii. Území Sýrie by mělo zůstat zachováno. Kurdové by měli mít národnostní právo.

Proběhla zpráva, že američtí vojáci opouští Sýrii. Stažení vojáků USA byl jeden z volebních slibů současného prezidenta USA. Ale pozor, vojáci USA se pouze přemisťují do Iráku. Bylo-li by třeba zahájit další ofenzivu v Sýrii, tak je snadné ji těmito vojsky podpořit.

Podstatná část poražené opozice nebyli Sýřané, ale cizinci. Část poražených Sýřanů se přesunula do zahraničí. Chtěli by se vrátit zpátky, což jim hostitelské země ztěžují.

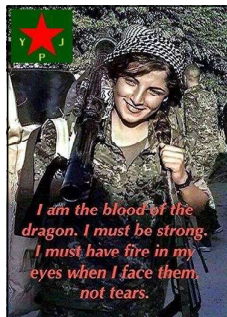
V Sýrii jsou dvě komunistické strany. Obě podporují současnou vládu. Rusko sehrává v Sýrii kladnou úlohu. Dohoda mezi Tureckem a Ruskem o Sýrii (bez Sýrie) je jen dočasná.

Zvolené téma bylo zajímavé, o čemž svědčí přítomnost více jak čtyř desítek účastníků a značný počet dotazů. Že by se jednalo o tak dobré a dlouhodobé vykočení do roku 2019? Snad ano!

Josef Vondrák

Skutečnými vítězi v Sýrii jsou kurdské ženy

Neohroženě bojují s barbarským nepřítelem, jako skutečné dračice. Protože bojují za svoji vlast, která je jim celým světem upírána. Bojují za to, aby jejich postavení nebylo vráceno do středověku!

Přeji Vám, ať letošní Mezinárodní den žen oslavíte slavným vítězstvím nad barbary z ISIS.

Jan Korbel

Jsem dračice. Musím být silná. Musím mít oheň v očích, když jim čelím, ne slzy.

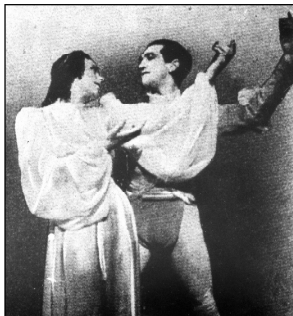

KULTURA V ÚNORU

Balet Národního divadla Brno v Janáčkově divadle premiéruje (8. III.) balet *Romeo a Julie* Sergeje Prokofjeva. Autor, zázračné dítě z přelomu 19. a 20. století, v roce 1910 uznávaný skladatel, v roce 1918 emigrant v USA, kde se živil jako pianista, v roce 1920 v pařížském exilu komponuje opery pro Sergeje Ďagileva, zakladatele legendárního baletního souboru Ballets russes, složeného z tanečníků petrohradského Mariinského divadla. Podlehl lákání velvyslanectví Sovětského Ruska a roku 1935 zkomponoval *Romea a Julii* pro leningradské Kirovovo divadlo, které od projektu upustilo. Zájem projevil Velké divadlo v Moskvě, které po dokončení partitury v roce 1936 a skladatelově návratu do Ruska od plánu odstoupilo. Požadovalo aby balet skončil šťastně. Ředitel brněnského baletního souboru choreograf Ivo Váňa Psota se baletu ujal a vytvořil choreografii. Světová premiéra *Romea a Julie* byla v Brně 30. prosince 1938. Ruská premiéra byla až v roce 1940 v Kirovově divadle. Po válce se skladatel zodpovídá jako buržoazní dekadent z formalizmu a umírá roku 1953 v den Stalinovy smrti. Kyjevský rodák z českých rodičů Ivo Váňa Psota je v roce 1926 baletním mistrem, později uměleckým šéfem brněnského Národního divadla. V roce 1932 tančí s Ballet Russe de Monte Carlo, nástupnickým souborem Ballets Russes, po celé Evropě, v USA, Kanadě a Mexiku. V roce 1936 se vrací do Brna, aby na světové premiéře *Romea a Julie* tančil titulní postavu *Romea*. Za okupace tančí v newyorské Metropolitan opeře a s Ballet Russe de Monte Carlo vystupuje v Severní i Jižní Americe. V roce 1947 se vrací do Brna jako šéf brněnského baletu. Umírá roku 1952 oficiálně na mozkovou příhodu, ve skutečnosti na otravu svítiplynem nešťastnou náhodou.

Brněnská premiéra jednoho z nejhranějších baletů na světě je věnována 80. výročí Prokofjevovy světové premiéry *Romea a Julie*. Psotova choreografie se nezachovala, na rozdíl od Ruska, kde pietně uchovávají choreografie Maria Petipy z konce 19. století. V Brně jsme v minulých letech viděli Petipovu choreografii Spící krasavice. Choreografie březnové premiéry se ujme osobnost evropské choreografie Mário Radačovský, který určuje směr brněnskému baletu na úrovni světových scén. Neméně zajímavá je režie již se ujal generální ředitel Národního divadla Brno,

činoherní režisér, Martin Glaser. Za svého působení v Brně režíroval dvě opery. Posouzení exkurzí činoherního režiséra do opery ponecháme divákovi, který může mít výhrady, byť jde o trend. Bohatý materiál režiséřských nápadů nalezne divák v knize Sbírká názorů na současné inscenování oper s podtitulem *Cesta do pekel*, vydal Šimon Ryšavý 2017. Na rozdíl od předchozího ředitele, který reprízoval častěji, omezil operní představení na cca 6 repríz s argumentací financemi. Diváka finance nezajímají, chce zážitek. Když bude zklamán uteče se k auditivnímu prožitku a videomédiím. Ne nadarmo Miloš Štědroň uvádí vyčištěné videonahrávky oper se slovy – aspoň se divák nemusí rozčilovat.

Na rozdíl od opery jsou pozoruhodné početnější reprízy Mahenovy činohry a Reduty. Vzniká otázka jak obzvláště Reduta poutá zájem diváka inscenacemi v duchu současného mainstreamu, který diváka obklopuje z médií. Vrcholem dramaturgie Národního divadla byl festival Divadelní Brno s Frljičovou inscenací *Naše násilí, vaše násilí*, jež vyvolala protestní demonstraci a trestní oznámení na Národní divadlo Brno. Argumentovat uměleckou svobodou jak zaznělo z úst Martina Glasera není objektivní. Tváří v tvář neschopnosti Západu vyřešit základní povinnost státu, bezpečnost svých občanů, zcela naivní, leč v trendu mainstreamu.

Městské divadlo Brno premiéruje (15. III.) příběh loděnice Swan Hunter & Wigham Richardson ve Wallsendu na řece Tyne. Prosperující podnik postavil roku 1903 zaoceánský parník *Carpathia*, který roku 1912 zachraňoval *Titanik*, roku 1906 zaoceánský parník *Mauretania*, po 22 let držitele *Modré stuhu* za nejrychlejší cestu přes Atlantik, v roce 1941 letadlovou loď *Victorious*, jejíž letadla potopila bitevní loď *Bismarck*, v roce 1977 letadlové lodi *Illustrious* a *Ark Royal* určené k ničení sovětských ponorek v severním Atlantiku. Po roce 2000 nastala krize a 2007 se loděnice uzavřely. Rodák z Wallsendu hudebník a příležitostný herec Gordon Matthew Thomas uměleckým jménem *Sting* spolu s Johnem Loganem a Brian Yorkeyem napsali o konci loděnice muzikál *Poslední loď*. *Sting* se zapsal do dějin hudby a zkušený režisér Stanislav Moša uvádí muzikál v české premiéře.

/V-zh/

Zimní zvyky národnostních menšin dostaly knihu

Představení knihy o zimních a vánočních oslavách a zvycích čtrnácti národnostních menšin žijících v Jihomoravském kraji „Čtrnáct barev Vánoc“ se konalo v Dietrichsteinském paláci Moravského zemského muzea v Brně. Na jižní Moravě se uchytily po odchodu ze své staré vlasti, často pod vlivem politických či vojenských konfliktů, nezaměstnanosti a jiné společenské krize.

Autorka této objemné publikace **PhDr. Jana Poláková, Ph.D.**, je kurátorka Etnografického ústavu Moravského zemského muzea a zároveň členka krojovaného pěveckého souboru Slovácký krúžek. V zaplněném přednáškovém sále Moravského zemského muzea popsala posluchačům mnoha národností jak shromáždila od členů každé ze čtrnácti zapsaných spolků národnostních menšin na jihu Moravy jedinečné zvyky z jejich původní vlasti. Zaznamenala jich tolik, že by stačily na dvě knihy. Publikace proto obsahuje od každé národnosti jen dva rozhovory, doplněné obrazovým a fotografickým materiálem.

Na představování uvedené knihy vystoupilo Sdružení vietnamských dětí s národními tanci a též s módní přehlídkou tradičních oděvů. Svaz Maďarů v Brně představil autorské čtení spisovatelky maďarského původu. Ženský sbor Slováckého krúžku se představil zpěvem mariánských legend. Lyceum Řekyň uvedlo tradiční řecký vánoční zvyk - obřadné krájení novoročního koláče Vasilopity (pity sv. Vasilá ze 4. století) do kterého je zapečena zlatá nebo stříbrná mince. Kdo ve svém dílku moučnicku Vasilopity najde zapečenou minci, v začínajícím kalendářním roce ho prý čeká štěstí. (vž)

OTEC A SYN RAJLICHOVÉ

Mezi portréty osobností z jedné výrazné generace zařadil spisovatel a novinář Jaroslav Štěpáník ve své nejnovější knize Nedávno tu ještě byli také malíře a grafika, designéra, publicistu a pedagoga Jana Rajlicha (10. 4. 1920 – 27. 11. 2016), který dal Brnu image hlavního města grafického designu.

Výrazným a uznávaným tvůrcem grafického designu je také jeho syn doc. Ing. arch. Jan Rajlich, působící jako pedagog na Fakultě strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, kde vyučuje od roku 1988 studenty průmyslového designu. Jako editor a grafik připravuje čtvrtletní zpravodaj KVÉ-buletín multioborového uměleckého Sdružení Q a ročenky Sdružení Bienále Brno, kterého je již 20 let předsedou. V roce 2018 postupně předal grafický odkaz svého otce do nově zřizovaného

Bohumil HLAVÁČEK

Archivu Jana Rajlicha v Moravské galerii Brně, kde má být v roce 2020 otevřena souborná výstava z díla Jana Rajlicha staršího v Pražákově paláci této galerie a ke 100. výročí narození autora také vydána obsáhlá publikace. Rada města Brna schválila uložení ostatků Jana Rajlicha staršího na novém čestném pohřebišti ústředního hřbitova. Počítá se s odhalením náhrobku na jaře v roce 2020.

Jan Rajlich mladší měl v uplynulém roce samostatnou výstavu své nejnovější plakátové tvorby „Neviditelné hranice“ – 33 jeho plakátů z posledních 5 let bylo vystaveno v Galerii Jána Koniarka v Trnavě u příležitosti mezinárodního Trienále plakátu Trnava. Zastoupen byl svými díly i na 20 kolektivních výstavách – např. v Brně, Zlíně, Havířově, Ostravě, Bratislavě, Charkově, Moskvě, v Turecku, Číně a na Tchajwanu. V Pekingu ve speciálním čísle

časopisu Vision Magazine vyšly medailony a reprodukce plakátů obou Rajlichů. Díla Jana Rajlicha staršího byla loni zastoupena na šesti kolektivních výstavách v České republice a v zahraničí.

(Foto archiv BH)

Naši předjarní jubilanti

V březnu oslaví svá kulatá i nekulatá životní jubilea tyto členky a členové naší MěO:

Miroslav TRČKA, Vladimír VALTER, Jana LIŠKOVÁ, Růžena MAZALOVÁ, Marie RYNDOVÁ, Jaroslav NAVRÁTIL, Jaroslava VAVERKOVÁ, Jiří KOREŠ, Jana HANCKOVÁ, Marta TÁBORSKÁ, Imrich FARKAŠ, Svatava FIALOVÁ, Vlasta MIKULOVÁ, Olga FLOKOVÁ, Zdeňka BENEŠOVÁ, Marie KNAPOVÁ, Josef HEBNAR, Roman ČECHOVSKÝ, Libuše BŘENKOVÁ, Zdeňka DUDÍKOVÁ, Marie VESELÁ, Jana URBÁNKOVÁ, Jaroslav BOUDA, Marie MANOVÁ, Jaroslav PILAŘ, Pavel SVORA, Karel URBÁNEK, doc. Ing. Jan SATORIA, DrSc., Miloslava HORÁKOVÁ, František PÁLENÍK, Josef HORŇÁK, Jaroslav BENDA, Mgr. Jiřina ČÍŽKOVÁ, PhDr. Karel JANIŠ.

Všem oslavenům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme zdraví, spokojenost a pohodu! ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. did

První mládě roku 2019

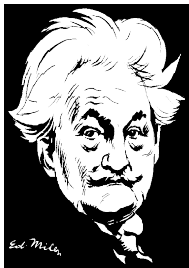
Prvním mládětem roku 2019 v brněnské zoo je samička buvolce běločelého (*Damaliscus pygargus phillipsi*). Zároveň jde o první odchov tohoto zvířecího druhu na Mniši hoře.

„Agnes, jak jsme malou antilopu pojmenovali, se narodila ve čtvrtek 17. ledna. Její matka Amali si vede dobře v péči o své první mládě. Naviguje ji hlasem pomoci bučení a bekání. Ta ji všude následuje a všechno důkladně zkoumá. Společně už mají za sebou i několik krátkých návštěv odstavného výběhu,“ řekl chovatel František Ptáček.

„Buvolci běločelí dosahují délky těla 140 až 160 cm a výšky v kohoutku 85 až 100 cm, samci váží až 80 kg. Dožívají se až 17 let, samice rodí jedno mládě. Obě pohlavi nosí rohy, u samců dlouhé až 50 cm. Kvůli masu byli už před r. 1900 na pokraji vyhubení. Ochrana a chov v zajetí umožnila návrat buvolců do původních areálů a jejich introdukci do dalších míst jižní Afriky,“ uvedl tiskový mluvčí brněnské zoo Michal Vaňáč. (vž)

Kniha o Janáčkově

V novém, doplněném vydání vydalo Moravské zemské muzeum knihu Jiřího Zahrádky: *Divadlo nesmí být lidu komedií. Leoš Janáček a Národní divadlo v Brně*. Publikace je opět česko-anglická. Poprvé vyšla v roce 2012 a byla brzy rozprodána.

Kniha Jiřího Zahrádky je pokus o podrobné zmapování vztahů přední osobnosti světové hudby 20. století Leoše Janáčka a nejvýznamnější divadelní instituce na Moravě, Národního divadla v Brně. Bylo to spojení pevné a pro obě strany přínosné. Janáček zadával brněnskému divadlu téměř všechny své operní premiéry.

Od počátku existence této instituce se pokoušel uplatnit svůj vliv ve snaze zvýšit její umělecké i organizační kvality. Svým rozhodnutím pomohl ke vzniku výjimečně kvalitního souboru.

Ve dvacátých letech byl Janáčkoví v Brně k dispozici vynikající operní soubor, který byl schoopen v nejvyšší kvalitě nastudovat jeho hudební novinky. Brněnské Národní divadlo nepremiérovalo pouze skladatelovo hudebně-dramatické dílo, v symfonických koncertech uvádělo i skladby orchestrální.

Další aspekt vztahu byly Janáčkovy návštěvy operních a koncertních produkcí Národního divadla v Brně, při kterých měl skladatel příležitost poznat novinky české i světové hudby. Ty mohly nepřímo ovlivňovat skladatelovo hudební myšlení. Vztah Janáčka k Národnímu divadlu v Brně je vrstevnatý, odražející aspekt umělecký, společenský, ale i politický. S činností brněnského českého divadla byl skladatelův život úzce spjat od samého počátku, respektive od otevření českého Národního divadla ve Veveří ulici v roce 1884 (tehdy zvaného Prozatímní národní divadlo) až do Janáčkovy smrti v roce 1928.

Kniha přináší v mnohém neznámý fotografický materiál, který je shodný v české i anglické jazykové mutaci. (vž)